

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.059
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Бурангулов Владислав Андрійович
(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))

1992 року народження, громадянин України
(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))

освіта вища: закінчив у 2020 році Одеський державний університет
(найменування закладу вищої освіти)

за спеціальністю (спеціальностями) внутрішніх справ
«Правоохоронна діяльність»
(за дипломом)

працює заступником 5-й відділ УОС ГУНП в Одеській області,
начальника м. Одеса
(посада) (місце основної роботи, підпорядкування, місто)

виконав акредитовану освітньо-наукову програму Право

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Одеського державного
(повне найменування закладу)

університету внутрішніх справ від «31» травня 2024 року № 249, у складі:
(вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)

Голови разової спеціалізованої вченої ради - Максим Корнієнко
доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративної діяльності поліції Одеського державного університету внутрішніх справ

Рецензентів - Володимир Пядишев
доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кібербезпеки та інформаційного забезпечення Одеського державного університету внутрішніх справ;

Ігор Биков
кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблемних питань кримінального аналізу Одеського державного університету внутрішніх справ.

Офіційних опонентів - Віктор Василичук
доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ;

Андрій Ханькевич
кандидат юридичних наук, професор, старший викладач спеціальної кафедри № 1 Інституту Служби безпеки України Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «29» липня 2024 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань

08 Право

(галузь знань)

Владиславу Бурангулову

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Кримінальний аналіз в
правоохоронній діяльності»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями)

081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Олександр Користін доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України, головний
науковий співробітник Державного науково-дослідного
інституту МВС України

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 08 Право.

Здобувач має 10 наукових публікацій за темою дисертації, які містять обґрунтування отриманих наукових результатів відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків. з них: 4 статті у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 1 розділ в колективній монографії, 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях та круглих столах.

1. Бурангулов В.А. Кримінальний аналіз та кримінальна розвідка в правоохоронній діяльності. *Наука і правоохорона*. №1(59). 2023. С. 130 –136.

2. Бурангулов В.А. Термінологія кримінального аналізу. *Наука і правоохорона*. № 4 (62). 2023. С. 120 – 127.

3. Бурангулов В.А. Сутність кримінального аналізу. *Південноукраїнський правничий часопис*. № 4. 2023. С. 14 – 17.

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Віктор Василичук доктор юридичних наук, професор.

Позитивно оцінюючи теоретико-правову, наукову, практичну значущість дисертації В.А. Бурангулова, її актуальність, наукову новизну, обґрунтованість та аргументованість її результатів, а також можливість використання пропозицій і рекомендацій дисертанта для подальшого розвитку й удосконалення кримінального аналізу в правоохоронній діяльності!, слід наголосити, що окремі

положення дисертації є дискусійними або ж недостатньо чітко сформульованими. Зазначене обумовлює необхідність висловлення таких зауважень:

1. Розкриваючи підрозділи 1.1. «Сутність та термінологічне осмислення кримінального аналізу» та 1.2. «Інституційна генеза кримінального аналізу», автор в основному робить посилання на позицію зарубіжних вчених таких як Джері Реткліфа, Рейчел Боба Сантос, А. Веллани (Vellani), Готліб (Steven Gottlieb), Аренберг (Sheldon Arenberg), Сінх (Raj Singh), Еміг (Emig), Хек (Heck), Кравіц (Kravitz), Майкл Скот та ін. Однак було б доцільним проаналізувати наукові погляди і вітчизняних науковців які досліджували дані проблемні питання.

2. Запропоноване наукове дослідження мало б ще більшу практичну цінність та можливість безпосереднього використання матеріалів дисертації у практичній діяльності правоохоронних органів, якщо б викладення теоретичного матеріалу більш широко супроводжувалося, прикладами матеріалів вивчених кримінальних проваджень, власного досвіду, інших матеріалів, що дозволило б визначити як позитивні, так і негативні сторони використання кримінального аналізу правоохоронними органами у протидії кримінальним правопорушенням.

3. У роботі дисертантом обґрунтовано цікаві та надзвичайно корисні пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення кримінального аналізу у правоохоронній діяльності. При цьому, на думку опонента, дисертація мала б ще більшу науково-практичну цінність, якби автор зазначені пропозиції та рекомендації представив у вигляді додатку. Варто також зауважити, що, враховуючи прикладне значення даної дисертаційної роботи, бажано було б розробити методичні рекомендації для використання у практичній діяльності правоохоронними органами, зокрема підрозділами кримінального аналізу, що, на нашу думку, значно підвищить ефективність протидії кримінальним правопорушенням.

4. Автором під час підготовки дисертаційної роботи була використана емпірична база дослідження, а саме матеріали нормативно-правового, науково-публіцистичного й аналітичного характеру щодо інформаційно-аналітичної діяльності Національної поліції України; політико-правова публіцистика, довідкові видання та статистичні матеріали. Було б доцільним, дисертанту провести анкетування працівників правоохоронних органів, щодо використання кримінального аналізу правоохоронними органами, а їх результати викласти у змісті роботи, що дозволило б визначити як позитивні, так і негативні сторони використання кримінального аналізу правоохоронними органами у протидії кримінальним правопорушенням.

5. Розкриваючи п.2.3. «Інформаційне забезпечення кримінального аналізу» автор в основному зазначає про використання інформаційних систем МВС України (Національної поліції України, Державної прикордонної служби, Міграційної служби) на думку опонента було б доцільним зазначити використання інформаційних систем інших правоохоронних органів, наприклад СБУ, ДБР, НАБУ тощо.

6. Було б доцільним автору у Розділі 3 «Новітній концепт кримінального аналізу на основі аналітичної розвідки» показати використання штучного інтелекту у кримінальному аналізі та можливостей кримінального аналізу у протидії військовий агресії РФ проти України.

Слід зазначити, що висловлені зауваження мають здебільшого рекомендаційний характер щодо подальшого покращення наукової роботи, є дискусійними та такими, що не впливають на загальну позитивну оцінку,

достатньо високий теоретичний рівень та науково-практичну значущість дисертації Владислава Андрійовича Бурангулова.

Андрій Ханькевич кандидат юридичних наук, професор.

Дисертація Владислава Бурангулова, як і будь-яке ґрунтовне наукове дослідження, містить окремі положення, які можуть бути предметом наукової дискусії:

1. На стор. 65-66 автор розглядає низку фундаментальних принципів, які стосуються відповідності кримінального аналізу міжнародним стандартам з прав людини й уникнення негативного впливу на здійснення прав людини, під час розроблення та впровадження такого виду діяльності на національному рівні. Дискусійним аспектом у проаналізованому тексті є баланс між ефективністю кримінального аналізу та захистом прав людини. Автор наголошує на необхідності дотримання міжнародних стандартів прав людини при здійсненні кримінального аналізу, проте не розкриває механізми, які б забезпечували цей баланс на практиці. Зокрема, залишається відкритим питання, як саме можна гарантувати недискримінаційний підхід при зборі та аналізі даних, особливо 7 коли йдеться про профілювання злочинності. Також потребує уточнення, як забезпечити ефективний нагляд та підзвітність аналітичної діяльності без компрометації конфіденційності інформації та оперативності роботи правоохоронних органів.

2. Дискусійним аспектом у наведеному автором на стор. 71-72 переліку принципів кримінального аналізу є потенційне протиріччя між принципами «незалежності» та «законності». Хоча автор наголошує на важливості вільного формування думки аналітиком, це може вступати в конфлікт з вимогою діяти строго в межах законодавства. Крім того, принцип «об'єктивності» може бути складно реалізувати на практиці, враховуючи людський фактор та можливі інституційні упередження. Також варто звернути увагу на відсутність принципу захисту персональних даних, що є критичним у сучасному контексті кримінального аналізу.

3. Дискусійним аспектом у наведеному переліку стандартів аналітичної діяльності, наведеному на стор. 71 дисертації, є відсутність чіткого критерію для визначення «достатності пояснення якості та надійності джерел». Це може призвести до суб'єктивної інтерпретації даного стандарту. Крім того, вимога «відсутності сумнівів під час висловлення аналітичного висновку» може бути проблематичною, оскільки в аналітичній роботі часто доводиться мати справу з неповною або суперечливою інформацією. Також потребує уточнення стандарт «важливість відношення до безпеки», оскільки не зрозуміло, як саме це має враховуватися в аналітичній діяльності.

4. На стор. 101-102 наукової роботи дисертантом розглядаються складові плану збору інформації для кримінального аналізу. Спірним моментом у наведеному тексті є відсутність чіткого окреслення етичних меж збору інформації. Хоча автор згадує про необхідність врахування законодавчих вимог, не розглядаються потенційні моральні дилеми, які можуть виникнути при зборі конфіденційної інформації. Крім того, не обговорюється питання захисту персональних даних та приватності. Також відсутній аналіз можливих ризиків, пов'язаних з надмірним збором даних або їх неправильним використанням. Ці аспекти є критичними для забезпечення балансу між ефективністю кримінального аналізу та захистом прав і свобод громадян.

Водночас, висловлені зауваження мають переважно дискусійний характер і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

Володимир Пядишев доктор юридичних наук, професор.

Позитивно в цілому оцінюючи зміст рукопису дисертації, слід звернути увагу на наявність у ньому дискусійних питань

1. На наш погляд висновки до розділу 1 доцільно було б зробити більш компактними й конкретними з чітким остаточним визначенням терміну «кримінальний аналіз» для конкретних сфер його застосування

2. У розділі 3 слушно обґрунтовано необхідність поєднання кримінального аналізу з кримінальною розвідкою для підвищення ефективності правоохоронної діяльності. Тут вказано також на проблеми, що стоять на шляху цього поєднання. Отже, вважаємо, що було доцільно наприкінці розділу додати алгоритм цього поєднання, тобто послідовність дій, включаючи, насамперед, «зустрічну освіту» представників обох сфер діяльності тощо.

3. На наш погляд у розділі 3 доцільно було б поміняти місцями підрозділи 3.2. та 3.3 (нижче наведено позиції підрозділів в оригіналі):

3.1. Кримінальний аналіз в сучасних моделях поліцейської діяльності

3.2. Перспективи розвитку кримінального аналізу в системі аналітичної розвідки

3.3. Сучасне інструментальне забезпечення кримінального аналізу.

Вищенаведені зауваження мають рекомендаційний характер, можуть бути враховані дисертантом при подальших наукових дослідженнях. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи.

Ігор Биков кандидат юридичних наук.

Позитивно в цілому оцінюючи зміст рукопису дисертації Бурангулова В.А. результати здійсненого ним дослідження, підкреслюючи їх наукову та практичну значимість, все ж необхідно звернути увагу на деякі дискусійні питання, нечіткість обґрунтування окремих положень, міркувань та висновків автора, зокрема:

1) У підрозділі 1.2. автор досліджує інституційну генезу кримінального аналізу наводячи серед іншого в основному міжнародний досвід становлення інституту кримінального аналізу, але при цьому автор мінімально акцентує увагу на досвіді притаманному саме для нашої держави.

2) У підрозділі 2.2. дисертант досліджує комплексно процес кримінального аналізу через призму реалізації аналітичного циклу дослідження, при цьому значно посилити дослідження могли б аспекти пов'язані із дослідженням Протоколу Берклі в контексті циклу аналітичного дослідження.

Зазначені зауваження носять дискусійний характер, відображають власну наукову позицію рецензента, можуть слугувати підставою для наукової дискусії під час прилюдного захисту дисертації і не впливають на загальну позитивну оцінку праці здобувача.

Максим Корнієнко доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.059 присуджує

Владиславу Бурангулову

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Максим КОРНІЄНКО

(власне ім'я та прізвище)